

**UTRENIA DUMINICII DINAINTEA
ÎNĂLȚĂRII SF. CRUCI
DUPĂPRĂZNUIREA NAȘTERII MAICII
DOMNULUI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul
s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 4

Propovăduirea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând osândirea cea strămoșească, apostolilor, laudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Troparul cuvioasei Teodora, glas 8

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos; și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Teodora, spiritul tău.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfântului sfințit martir Autonom, glas 4

Și părtaș obiceiurilor și urmaș în scaunelor apostolilor fiind, de Dumnezeu insuflăte, ai aflat calea către temelia vederii sufletești. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfințite Martire Autonom, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 4

Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Și, dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și, stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Primul rând de Sedelne, glas 4

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea Îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului Raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de pătimire a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat și cei din iad toți au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște și, după naștere, rămâne iarăși fecioară.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 4

Înviat-ai ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta întru Învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții, arătat-ai, Îndurate, tuturor, Învierea. Pentru aceasta, Te și mărim, Cel ce singur ești iubitor de oameni.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Dintru înalțimile de sus coborându-se Gabriel și la piatră venind, unde era Piatra vieții, în veșminte albe fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plângeau: Încetați voi tânguirea cea cu plângere, cele ce aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Acela pe Care Îl căutați cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngeresti de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte este hrănit Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, cea cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

***Preotul:* Iară și iară, cu pace, Domnului să ne**

rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 4

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 4

Antifonul I

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfântul tot sufletul viază și prin curăție se înalță, se luminează prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul II

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, dintru adâncul sufletului meu; și mie să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-l întristează.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul III

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a

înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 4

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Stih: **D**umnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. *(Ps. 43, 1)*

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia a II-a, a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 1-8)

In vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miroase, ca să vină să ungi trupul lui Isus. Și dis-de-dimineată în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va răsturna nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus. Dar mergeți și spuneți discipolilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm,

numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeu, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor

dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale cuvioasei maici Teodora ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 4, din Octoih.
Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 2.
Canonul cuvioasei maici Teodora, din
Minei, glas 4
Canonul Sfântului sfințit martir Autonom,
din Minei, glas 4.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit.

Înălțatu-Te-ai, îndreptând căderea noastră, pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea cea prin lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Canonul I al Praznicului

Veniți, credincioșii, cu Spirit dumnezeiesc bucurându-ne, să cinstim cu cântări pe ceea ce a răsărit astăzi din cea stearpă, spre mântuirea oamenilor, pe pururea Fecioara prunca.

Bucură-te, Curată Maică, și slujitoare a lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ești solitoarea fericirii celei din început a neamului omenesc. Pe tine toți după vrednicie prin cântări te mărim.

Podul vieții se naște astăzi, prin care oamenii câștigând ridicare din căderea iadului, pe Hristos, Dătătorul de viață cu laude Îl măresc.

Canonul cuvioasei Teodora

Umples gura mea de lauda Ta, Doamne, a celui ce Te măresc pe Tine Cel mult mărit, ca să cinstesc ostenele Teodorei, care a bineplăcut Ție prin strălucirea vieții.

Răsărit-a astăzi sfințită prăznuirea ta, mai luminată decât soarele, luminând sufletele celor din lume și izgonind întunericul demonilor, ceea ce ești vrednică de minune.

Strălucirea soarelui acestuia ce apune, nu ți-a vădit greșelile; iar Soarele cel neapus te-a cunoscut, ca Unul ce toate le știe; și a luminat ochii sufletului tău cu razele pocăinței, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Ca pe o cămară însuflețită, ca pe un locaș fără prihană, ca pe o ușă a cerului, ca pe o masă dumnezeiască și ca pe un palat și scaun al Stăpânului, cu laude să cinstim pe Maria cea preacurată.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Fiind luminat pururea cu lumină dumnezeiască, Ierarhe, izbăvește-mă de întunericul păcatelor, ca să laud astăzi luminatul tău praznic.

Făcându-te arhieru, ca un râvnitor al lui Pavel, ai înconjurat toată lumea, propovăduind mântuirea tuturor și surpând capiștile idolilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiindu-ți întărit sufletul pe piatra credinței, ai pățimit ucidere cu pietre; și cu bucurie către viața cea neveștejită te-ai mutat, Sfințite Martire Autonom.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai mai presus de Cuvânt pe Cel mai înainte de veci născut din Tatăl, Maică neispită de nuntă. Pe Acela roagă-L pentru noi, cei ce te laudăm pe tine cu dreaptă credință.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roșie a despărțit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Pomul vieții, vița cea cerească și adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băutură dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoșător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, și ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupește S-a sculat.

Canonul I al Praznicului

Fără prihană viețuind lui Dumnezeu, ați născut mântuirea tuturor, de Dumnezeu gânditori părinți ai celei ce a născut pe Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Domnul Cel ce izvorăște viață tuturor, a binevoit ca din cea stearpă să se nască Fecioara, întru care a primit a Se sălășlui, păzind-o după naștere fecioară.

Pe ceea ce este rodul Anei, pe Maria care a născut Strugurele cel de viață purtător, ca pe Născătoarea de Dumnezeu și folositoare și ajutătoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

Canonul cuvioasei Teodora

Îmbrăcându-te cu haină și cu cuget bărbătesc, te-ai amestecat pe tine cu adunarea monahilor, luptându-te cu stăpânitorul lumii cel viclean.

Cu bărbăție ai întărit slăbiciunea femeiască, schimbându-ți numele și chipul, te-ai arătat pe tine prin fapte dar cinstit și iubit lui Dumnezeu, Cuvioasă Teodora.

Prin cuget smerit și cu lăudată supunere, te-ai dat spre ascultarea slujitorilor lui Dumnezeu; pentru aceasta, te-ai suit pe tine însăși la înălțimea nepătimirii.

Mă tulbură viforul păcatelor și valul cugetelor celor necuvioase; milostivește-te, Preacurată, și-mi întinde mână de ajutor ca o milostivă, pentru ca, mântuindu-mă, să te măresc.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Izgonirile tale și împrôșcările cu pietre și îmboldirile și vărsările sânghiurilor ca un izvor, legăturile, închisorile și moartea ta laud, Martire, Ierarhe Autonom.

Surpând nelegiuirea cu mergerea ta de bunăvoie spre pătimire, ți-ai luminat podoaba

arhieriei cu picăturile sângiurilor tale, Martire; și, împărățești împreună cu Hristos, Împăratul veacurilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Vitejiile tale cele pe care le-ai făcut asupra celor ce te prigoneau nesuferindu-le potrivit dreptilor, fericite, tot felul de supărări ți-a scornit ție, iar tu cu arma Crucii l-ai omorât.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai sfântă decât îngerii și mai desfătăată decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu, aflându-te pe tine Cel ce întru Sfinți Se odihnește, fiind neîncăput din fire, întru tine încape și pe mine mă mântuiește.

Cântarea a III a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiagul spre închipuirea Tainei se primește; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul cuvioasei Teodora, glas 1

Scăpând de noaptea patimilor, de Dumnezeu cugetătoare Teodora, ai năzuit cu gândul către Soarele cel strălucitor, omorându-ți săltările trupului cu nevoița. Pentru aceasta, te-ai făcut pildă sihaștilor cu viața și îndreptare celor căzuți; de aceea, te cinstim.

Icos

Viața ta s-a arătat pildă celor căzuți și îndreptare celor ce vor să vină prin pocăință la Cel ce poate ierta greșelile, precum este scris; în Care crezând, fericită, asemenea ca desfrânata, în loc de mir I-ai adus râu de lacrimi, prin care ai înecat pe șarpele cel viclean, și ai câștigat cununa biruinței, de trei ori fericită Teodora. Pentru aceasta, omorând fiara cea sălbatică cu rugăciunile tale, l-ai înviat pe cel mort cu puterea Ziditorului tău, pentru Care tu ai fost omorâtă; drept aceea, pe tine te cinstim.

Sedealna cuvioasei, glas 4

Cu sihăstrie ți-ai luminat sfințita ta podoabă și te-ai adus ca un prinos lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat, Teodora de Dumnezeu insuflată; și, luând de la El dar de vindecări, izgonești negura bolilor, fericită, și te rogi ca să ne mântuim toți cei ce te laudăm pe tine.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedea la Sfântului sfințit martir Autonom, glas 4

Îndoită cunună a nestricăciunii ți-a dăruit ție, Hristos, preafericite, ca unui nevoitor și ca unui cinstit, Ierarhe Autonom; că prin aceasta ai adus jertfă fără de sânge; iar cu martiriul, cu adevărat ai râvnit dumnezeieștii Lui Pățimiri. Pentru aceasta, te-ai învrednicit de fericirea Lui cea nevestejită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedea la Praznicului, glas 4

Iuda, preamărește-te, și Davide, întărește-te, Adame înnoiește-te și Levi, veselește-te, că din voi S-a născut mie Hristos. Încordează-ți canonul, scriitorule de cântări, și spune: Cine este Fecioara care s-a născut? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea Vieții noastre.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup, pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără păcat și de viață făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul I al Praznicului

Doamne, Care ai dat tuturor pe ceea ce Te-a născut pe Tine liman de mântuire credincioșilor, pe Tine Te laudăm.

Pe tine, dumnezeiască Mireasă, te-a arătat Hristos laudă și întărire tuturor celor ce laudă cu credință Taina ta.

Ceea ce nu știi de nuntă, Stăpână, prin rugăciunile tale, fiind curățiți de greșeli, cu mulțumire pe tine toți te fericim.

Canonul cuvioasei Teodora

Nevoitu-te-ai, mărită, prin posturi de multe zile, ca și cum ai fi fost fără de trup, întărindu-ți-se neputința cu voia lui Hristos cea atotputernică, hrănindu-te cu dar dumnezeiesc.

Dumnezeiască îmbrăcămintă poftind și podoaba nestricăciunii dorind, ți-ai îmbrăcat trupul tău cu haine simple de păr, fericită.

Vezi smerirea și necazul meu, ascultă-mi lacrimile și tânguirea, și-mi ușurează lanțul păcatului cel greu, striga Teodora către Însuși cel ce poate a mântui.

Preaminunată Maica lui Dumnezeu, strălucește-mi raza pocăinței, risipește-mi întunericul răutăților celor fără de măsură, Fecioară; izgonește cugetele inimii mele cele viclene.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Fiind legat de dragostea lui Hristos, Părinte, dezlegi pe cei legați de înșelăciune, cu împletirile cuvintelor tale, și-i alipești de dragostea Vieții celei adevărate.

Fiind doctor priceput, fericite Martire, pe cei otrăviți cu otrava deșertăciunii idolilor îi îndulcești prin cuvintele credinței, preaînțelepte.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Podoaba Martirilor, frumusețea Arhiererilor, întărirea Bisericii și întrarmarea credincioșilor, să fie cinstit minunatul Autonom.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Către noianul îndurărilor tale, ceea ce ai născut Viața lumii, năzuiesc, Preacurată, eu, cel omorât de păcate; prin rugăciunile tale mântuiește-mă, Stăpână.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale,
înțeles-am lucrurile Tale și am preamărit
Dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Tu, Doamne al meu, luminează în lume ai venit,
luminează sfântă, care întorci din întunericul
necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai
coborât; Tu ai înălțat firea omenească cea căzută,
pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greșelilor mele,
Tu ai dezlegat durerile morții, Îndurate, cu
învierea Ta cea dumnezeiască.

Canonul I al Praznicului

Să lăudăm, popoare, pe ceea ce a fost pricină, de S-a făcut om asemenea nouă Pricinitorul ființei tuturor; de a Cărui închipuire învrednicindu-se profeții, se bucurau, iar nouă Mântuitorul Însuși prin Fecioara ni S-a arătat.

Odrăslirea toiagului celui uscat al preotului a descoperit lui Israel alegerea; iar preamărită nașterea Fecioarei din cea stearpă, pe cei ce au născut-o, luminați i-a arătat.

Canonul cuvioasei Teodora

Spăimântatu-s-au cetele cele fără de trup, văzându-te pe tine cu trup materialnic râvnind vieții lor celei îngerești, și biruind pe vrăjmașul, care cu înșelăciune odinioară te-a vătămat, Teodora.

Furia fiarelor ți-a supus-o ție Dumnezeu, dându-ți dar dese vindecări; aceasta o propovăduiește cel ce prin mâna ta s-a vindecat de sfărâmare, și de mâncarea fiarei celei sălbatice s-a mântuit, pururea fericită.

Vrăjmașul cel viclean, multe feluri de supărări a pornit asupra ta, maică; dar cu sabia smereniei l-ai rănit pe el, Cuvioasă, zdrobindu-i capul cel mult meșteșugăreț, Teodora, de Dumnezeu insuflată.

Hrănești pruncul fără de împotrivire și suferi năpăstuirea cea amară, mulțumind Stăpânitorului tuturor, Celui ce te-a întărit și te-a preamărit, Teodora, prealăudată.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Ca soarele ai răsărit pe tăria Bisericii; iar cu razele nevoițelor și cu minunile tale, Martire, luminezi pe credincioși, risipind negura demonilor, Autonom.

De Spiritul cel Preasfânt fiind luminat, s-a arătat limba ta ca un condei bine scriind, însemnând Legea lui Hristos pe lespezile inimilor celor binecredincioși, Autonom.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Spiritul cel Preasfânt aflându-te locaș curat și sălășluire a Sa, te-a umplut de daruri dumnezeiești, Sfințite Martire al lui Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Răsari mie, Stăpână, raza milei tale, mie celui ce sunt cuprins de-a pururea întru întunericul greșelilor mele; și mă îndreaptă către lumina pocăinței, Preacurată, ca să te măresc pe tine cu credință.

Cântarea a V a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul și Domnul; prin care a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, Care dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 4
Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire.

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins și luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din înălțime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt, Hristoase, și pe toți vrăjmașii i-ai risipit cu dumnezeiască puterea Ta, și pe toate de veselie le-ai umplut, ca un Dumnezeu.

Canonul I al Praznicului

Către Domnul întru necazul nerodirii au strigat de Dumnezeu înțelepții părinți ai Maicii lui Dumnezeu; și pe aceasta au născut-o spre mântuirea cea de obște și lauda tuturor neamurilor.

Înțelepții părinți ai Maicii lui Dumnezeu, dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat pe căruța cea mai înaltă decât înșiși Heruvimii, pe Născătoarea Cuvântului și a Ziditorului.

Canonul Cuvioasei Teodora

Vărsând izvor de lacrimi neîncetat, nu ai conținut cu suspinele, ci cu răbdare ai suferit ostenele și înstrăinarea vieții pustnicești, mulțumind, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Având băătură din mare și hrănindu-te cu ierburi sălbatice, sălășluind cu fiarele, locuiai în pustie ca și cum ai fi fost în cer, ceea ce ești vrednică de minune.

Suferit-ai arșița soarelui și ai răbdat gerul nopții, încălzindu-te prin darul dumnezeiescului Spirit. Pentru aceasta, te desfătezi acum, întru fericirea cea de sus.

Pe năstrapa și masa cea dumnezeiască, pe țarina cea nearată care a odrăslit Pâinea vieții, pe muntele cel sfânt, pe Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu, cu laude să o cinstim.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Ocârmuit fiind de dumnezeiasca mână, fără primejdie ai înotat în noianul înșelăciunii, și ai ajuns la limanul cel lin al Împărăției celei de sus, Sfințite Martire Autonom.

Împungându-ți-se coasta cu sulița, cugetătorule de Dumnezeu, ai închipuit Pătımirea lui Hristos și, cu mulțimea pietrelor fiind îngrămădit, fericite, ai râvnit cu adevărat celui dintâi Martir.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prăznuind cinstită ziua săvârșirii tale, cu credință ne rugăm ție, ca unuia ce ai îndrăznire către Dumnezeu; pe Acela neîncetat roagă-L pentru noi, preafericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lupta păcatelor mele celor multe mă trage la adâncimea deznădăjduirii, Fecioară. Ci, cu mâna ta cea puternică, scoate-mă și mă mântuiește, ca să te laud pe tine, prealăudată.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi ieșind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit cu trupul și cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Mântuitorul și Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii, porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi.

Icos

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce a înviat din morți a treia zi, și porțile morții astăzi Le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morții l-a tocit și pe Adam dimpreună cu Eva i-a eliberat, să-L laudăm toți pământenii, cu mulțumire strigându-I cântare cu dinadinsul. Că El Însuși, ca un singur Dumnezeu puternic și Stăpân, a înviat a treia zi.

Sinaxar

În această zi, a unsprezecea, Duminica dinaintea Înălțării Sf. Cruci, amintirea Cuvioasei Maicii noastre Teodora cea din Alexandria.

Pentru ale ei rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 4

Irmos:

În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat ești în Biserica măririi Tale, Doamne!

La nesticăciune iarăși a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulțumire cântând: Binecuvântat ești în Biserica măririi tale, Doamne!

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul, cu adevărat, și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

Canonul I al Praznicului

Taina ta cea mare nu s-a descoperit lui Moise prin arătări materialnice, Preacurată, ca să se învețe a-și înălța gândul la cele mai presus de cele pământești. Pentru aceasta, spăimântându-se de minune, striga: Binecuvântat ești, Dumnezeul Părinților noștri.

Scară înțeleghătoare, munte din care s-a tăiat Piatră fără de mână de om și ușă prin care a trecut Hristos, ceata Profeților cu dumnezeiască cuviință, mai înainte te-a numit, grăind: Binecuvântat este Dumnezeul Părinților noștri.

Canonul Cuvioasei Teodora

Cu bătaii cumplite te-a chinuit vrăjmașul cel cu multă cruzime, având năluciri de mândrie, socotind că te va birui, dar i-ai surpat trufia cea deșartă, cântând: Domnul și Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Lacurile secate de tot le-ai umplut de ape, cu rugăciunile tale, mărită, făcând minunea de față și

mărind pe Dumnezeu, Care te-a preamărit pe tine; Căruia Îi strigăm: Domnul și Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Aprinderile patimilor le-ai stins cu curgerile lacrimilor, și spinii vrăjmașilor cu focul postirii i-ai ars, cântând: Domnul și Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Împărăteasă Fecioară, care L-ai născut pe Împăratul Hristos, milostivește-te și mă mântuiește și mă întărește întru credință pe mine, care sunt învăluit de patimi, și mă îndreaptă pe calea mântuirii, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Fiind aruncat în cuptorul chinurilor, te-ai arătat mai curat decât aurul, Sfinte, luminându-ne pe noi cu luminile minunilor tale.

Cei ce se închinau pietrelor, cu pietre împrôșcându-te, la Hristos, Piatra vieții, după dorința ta te-au mutat, fericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Izgonirile tale s-au arătat izgoniri ale demonilor, cugetătorule de Dumnezeu, și râurile sânghiurilor tale au stins cuptorul necredinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel Ce Te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei și ai arătat-o mai desfătă decât cerurile, binecuvântat ești, Dumnezeu Părinților noștri.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoșat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu spirit de rouă aducător ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeu părinților și al nostru, binecuvântat ești.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mâinile întizându-Ți pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat și ai arătat o Biserică laudându-Te pe Tine, Stăpâne, a celor de pe pământ și din cer, care cântă cu un glas: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii îngerul care strigă: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pe Domnul.

Canonul I al Praznicului

Cortul cel mai înainte rânduit, al încăperii noastre cu Dumnezeu, acum se naște; care avea să nască pe Cuvântul cel ce S-a arătat nouă în trup. Pe Acela Îl laudăm noi, cei ce din neființă printr-Însul la ființă am venit, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Prefacerea nerodirii, a dezlegat lumii nerodirea bunătăților și luminat pe Hristos L-a arătat că a venit pe pământ. Pe Acela Îl laudăm, cei ce din neființă printr-Însul ființă am primit și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Cuvioasei Teodora

Povățuitorul tău, Teodora, având mintea strălucită prin curățenie, a fost răpit la înălțime, și a privit bunătățile ce ți-a gătit ție Hristos, Răsplătitorul ostanelilor.

Cetele Îngerilor, ale Martirilor și ale Cuvioșilor, mergând cu cântări înaintea sufletului tău, l-au adus la locașurile cele cerești, la odihna celor ce se veselesc acolo, unde este desfătarea

celor ce strigă: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Adunându-se mulțime de sihaștri ca să pregătească dumnezeiescul tău trup, au văzut lucruri minunate; că tu, fiind cu trupul femeie, ai binevoit a locui în mijlocul bărbaților, fiind acoperită de mâna Celui Atotputernic, cugetătoare de Dumnezeu, Teodora.

În urma ta au alergat femeile, simțind mirurile cele cu dulce miros, ale Unuia-Născut Fiului Celui ce a strălucit din pântecul tău, Preacurată dumnezeiască Mireasă, Fecioară, ceea ce nu știi de nuntă; și împreună cu tine împărătesc cu adevărat, laudând pe Hristos în veci.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

Cinstitul tău sânge, care s-a vărsat pentru Hristos, l-a primit pământul. Iar cerurile au primit sufletul tău suindu-l întru mărire; pe care cetele îngerilor și spiritele tuturor dreptilor cu bucurie l-au întâmpinat, Martire Autonom.

Pâraiele sudorilor tale, Martire, au stins focul celor necredincioși; iar râurile minunilor tale, Cuvioase Autonom, au uscat marea patimilor noastre, a celor ce cu credință te laudăm, fericite, întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Mergând, pretutindenii ai propovăduit numele lui Hristos; capiștile înșelăciunii le-ai surpat, pe cei din întunericul necunoștinței i-ai luminat, Părinte și biserici Ziditorului tău l-ai zidit. Pe Acela Îl preainălțăm întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pământ sfânt, în care s-a sălășluit Hristos, Piatra vieții, ușă a Luminii celei înțelegătoare, munte cu adevărat netăiat; rai al măririi și sfeșnic de aur mai înainte ai fost numită, Precurată Fecioară, pururea binecuvântată.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; laudați pe Cuvântul cel ce S-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Care dă viața tuturor întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii **Cântarea IX, glas 4**

Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreună și firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.

Tu întreg pe mine întreg m-ai luat într-o împreunare neamestecată, Dumnezeul meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai

răbdat-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea Ta cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și giulgiurile cele de Dumnezeu purtate deșarte, la învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul.

Canonul I al Praznicului

Cel ce popoarelor celor neascultătoare din piatră tare a izvorât ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruiește din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pe tine, Maica lui Dumnezeu Preacurată, pe care după vrednicie te mărim.

***M**ărește, suflete al meu, preamărită nașterea Maicii lui Dumnezeu.*

Pe tine, ceea ce ești pierzătoarea cumplitei osândiri de demult, îndreptătoarea strămoașei și pricina apropierii neamului omenesc de Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Cuvioasei Teodora

Apus-ai ca o stea în lume, prealăudată, și ai răsărit în viața cea mai presus de lume, lăsându-ne nouă ca o rază virtuțile vieții tale, spre

luminarea inimilor tuturor celor ce cu credință săvârșesc pomenirea ta.

Porțile cerurilor, deschizându-se, te-au primit pe tine, fericită, și în Biserica celor întâi născuți s-a sălășluit sfințitul tău suflet. Iar acum, te bucuri împreună cu cei aleși, pururea pomenită, unde este glasul celor ce prăznuiesc de-a pururea, și lumina cea neînserată.

După cum ai nădăjduit, iată ai aflat răsplătirea ostnelilor tale, desfătarea cerurilor, și dorind după Izvorul bunătăților, Hristos, Mirele cel preacinstit, te îndulcești de privirea Lui; și vezi cele ce văd Îngerii, preafericită Teodora.

Mântuiește-mă, Preacurată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul cel preamilostiv. Milostivește-te spre robul tău; îndreptează-mă pe căile pocăinței. Apără-mă de smintelile vicleanului și mă izbăvește de cursele lui, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ajutătoare credincioșilor.

Canonul Sfântului sfințit martir Autonom

De Cel după care doreai încă în trup fiind, Autonom, apropiindu-te acum după moarte, aieva privești pe Hristos, Lumina cea neînserată.

Săvârșindu-ți călătoria și păzindu-ți credința, ai primit cununa ostenelilor; roagă-te, dar, neîncetat pentru noi Mântuitorului, Sfințite Martire al lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Lumina Vieții celei neînserate, ți-a răsărit ție, fericite, pentru că ai săvârșit pe pământ fapte bune, vrednicule de lumină; și acum te veselești în ceruri cu Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind nădejde și părtinitoare credincioșilor, te rugăm: mântuiește-ne de patimi și de tot felul de supărări, pe noi care pururea te mărturisim pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Rai de Taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care lemnul Crucii cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind și închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a II-a. A Învierii

Piatra văzând-o răsturnată, Purtătoarele de mir s-au bucurat, că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt, și acela le-a zis lor: Iată Hristos a înviat, spuneți învățăceilor, împreună și lui Petru: Mergeți degrabă în muntele Galileei: acolo vi se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

A Născătoarei de Dumnezeu

Un înger a adus Fecioarei acest: Bucură-te, mai înainte de conceperea ta, Hristoase, și un înger a răsturnat piatra mormântului tău; acela, în locul întristării, semne de bucurie negrăită, iar acesta, în locul morții, pe tine dătător de viață vestindu-te și mărimdu-te, și vestind femeilor și cunoscătorilor învierea.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 4, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, mărim învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai eliberat pe noi; și, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit; iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut.

Pentru aceasta, strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare, și cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Praznicului, glas 2

Toiagul lui Aaron a odrăslit oarecând, închipuind pe Ana ce naște, fiind stearpă, pe Maica Ziditorului.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toiagul lui Aaron a odrăslit oarecând, închipuind pe Ana ce naște, fiind stearpă, pe Maica Ziditorului.

*Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)*

Când ai binevoit să Te îmbraci cu firea omenească, Stăpâne, ai îngăduit ca din cea stearpă să se nască Maica Ta, Doamne.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Cer s-a făcut Ție pântecul Fecioarei și de Dumnezeu Născătoarei, Stăpâne îndurate, din care ca un Soare ai răsărit lumii cu trup, Cuvinte.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a II a. A Învierii, glas 2

Cu miresme venind femeile, cele ce au fost cu Maria, și nepricepându-se, cum vor putea să-și dobândească dorința, piatra s-a arătat răsturnată, și dumnezeiesc tânăr liniștind tulburarea sufletului lor; că a zis: A înviat Isus Domnul; pentru aceasta vestiți vestitorilor lui învățăței, să alerge în Galileea, și să-l vadă înviat din morți, ca pe un Domn și dătător de viață.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat

din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,

și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu

moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.